

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1610/96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για φυτοπροστατευτικό προϊόν για το οποίο υφίσταται ισχύουσα άδεια κυκλοφορίας στην αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2005.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dita Danosa κατά LKB Lizings SIA

(Υπόθεση C-232/09) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 92/85/ΕΟΚ — Μέτρα που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων — Άρθρα 2, στοιχείο α', και 10 — Έννοια του όρου «έγκυος εργαζόμενη» — Απαγόρευση απόλυσης εγκύου εργαζομένης από την έναρξη της εγκυμοσύνης της μέχρι το πέρας της άδειας μητρότητας — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Μέλη του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικών εταιριών — Εθνική ρύθμιση επιτρέπουσα την απόλυση των μελών αυτών χωρίς κανέναν περιορισμό)

(2011/C 13/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dita Danosa

κατά

LKB Lizings SIA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Augstākās tiesas Senāts — Ερμηνεία του άρθρου 10 της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 348, σ. 1) — Έννοια του εργαζομένου — Συμβατό με την οδηγία εθνικής νομοθεσίας που επιτρέπει την απόλυση μέλους του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικής εταιρίας χωρίς κανέναν περιορισμό, ακόμη και σε περίπτωση εγκυμοσύνης

Διατακτικό

1) Μέλος του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικής εταιρίας το οποίο παρέχει τις υπηρεσίες του σε αυτή και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της πρέπει να θεωρείται ως έχον την

ιδιότητα του εργαζομένου για τους σκοπούς εφαρμογής της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), εφόσον η δραστηριότητά του ασκείται, κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου, υπό τη διεύθυνση και τον έλεγχο άλλου οργάνου της οικείας εταιρίας και εφόσον, ως αντάλλαγμα για τη δραστηριότητά του αυτή, εισπράττει αμοιβή. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να προβεί στην απαιτούμενη εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών προκειμένου να κρίνει αν αυτό συμβαίνει στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί.

2) Το άρθρο 10 της οδηγίας 92/85 έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, η οποία επιτρέπει την παύση μέλους του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικής εταιρίας χωρίς περιορισμό, οσάκις το πρόσωπο περί του οποίου πρόκειται έχει την ιδιότητα της «εγκύου εργαζομένης» κατά την έννοια της οδηγίας αυτής και η απόφαση περί παύσεώς της στηρίζεται κατ' ουσίαν στην εγκυμοσύνη της. Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το οικείο μέλος διοικητικού συμβουλίου δεν έχει την ιδιότητα αυτή, πάντως, η παύση μέλους διοικητικού συμβουλίου το οποίο ασκεί καθήκοντα όπως αυτά που περιγράφονται στην υπόθεση της κύριας δίκης λόγω εγκυμοσύνης ή για λόγους που ανάγονται κατ' ουσίαν στην κατάσταση αυτή δεν μπορεί να αφορά παρά μόνον τις γυναίκες και συνιστά, ως εκ τούτου, άμεση διάκριση λόγω φύλου η οποία αντιβαίνει στα άρθρα 2, παράγραφοι 1 και 7, και 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alketa Xhymshiti κατά Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Υπόθεση C-247/09) (¹)

[Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 1408/71 και 574/72 καθώς και (ΕΚ) 859/2003 — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Οικογενειακές παροχές — Υπήκοος τρίτου κράτους εργαζόμενος στην Ελβετία και διαμένων με τα τέκνα του σε κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχουν τα τέκνα]

(2011/C 13/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alketa Xhymshiti

κατά

Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Baden-Württemberg — Ερμηνεία, αφενός, του κανονισμού (ΕΚ) 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 124, σ. 1) και, αφετέρου, των άρθρων 2, 13 και 76 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138) — Υπήκοος τρίτου κράτους ο οποίος εργάζεται στην Ελβετική Ομοσπονδία και κατοικεί με τη σύζυγο και τα τέκνα του σε κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχουν τα τέκνα — Άρνηση χορηγήσεως οικογενειακών επιδομάτων από το κράτος μέλος της κατοικίας — Συμβατό της μη χορηγήσεως οικογενειακών επιδομάτων με τις προαναφερθείσες κοινοτικές ρυθμίσεις

Διατακτικό

- 1) Στην περίπτωση κατά την οποία υπήκοος τρίτου κράτους διαμένει νομίμως εντός κράτους μέλους της Ένωσης και εργάζεται στην Ελβετία, ο εν λόγω υπήκοος δεν υπάγεται, εντός του κράτους μέλους διαμονής, στην εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους, καθόσον ο εν λόγω κανονισμός 859/2003 δεν περιλαμβάνεται στις κοινοτικές πράξεις στις οποίες γίνεται αναφορά στο τμήμα Α του παραρτήματος II της Συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, την οποία τα συμβαλλόμενα στη συμφωνία αυτή μέρη υποχρεούνται να εφαρμόσουν. Κατά συνέπεια, δεν διαπιστώνεται ότι το κράτος μέλος διαμονής υποχρεούται να εφαρμόσει τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, και (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, στον εν λόγω μισθωτό και τη σύζυγό του.
- 2) Τα άρθρα 2, 13 και 76 του κανονισμού 1408/71 καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού

574/72 δεν ασκούν επιρροή ως προς υπήκοο τρίτου κράτους ευρισκόμενο στην κατάσταση της προσφεύγουσας της κύριας δίκης, καθόσον η κατάσταση της εμπίπτει στη νομοθεσία του κράτους μέλους διαμονής. Το γεγονός και μόνο ότι τα τέκνα της υπηκόου αυτής είναι πολίτες της Ένωσης δεν καθιστά μη σύννομη την άρνηση χορηγήσεως των οικογενειακών επιδομάτων στο κράτος μέλος διαμονής εφόσον, καθώς προκύπτει από τις διαπιστώσεις του αιτούντος δικαστηρίου, δεν πληρούνται οι κατά νόμο απαιτούμενες για τη χορήγηση αυτή προϋποθέσεις.

(¹) ΕΕ C 233 της 26.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Rayonen sad Plovdiv (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Vasil Ivanov Georgiev κατά Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-250/09 και C-268/09) (¹)

(Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης — Εθνική διάταξη που προβλέπει τη σύναψη συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας — Αυτοδίκαιη συνταξιοδότηση στην ηλικία των 68 ετών — Δικαιολογητικοί λόγοι για τις διαφορές στη μεταχείριση λόγω ηλικίας)

(2011/C 13/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Plovdiv

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vasil Ivanov Georgiev

κατά

Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Rayonen sad Plovdiv — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Εθνικός νόμος που επιτρέπει στους καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους να συνάπτουν σύμβαση εργασίας για ορισμένο μόνο χρόνο — Εθνικός νόμος που καθορίζει την ηλικία οριστικής συνταξιοδότησης των καθηγητών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στα 68 έτη — Δικαιολογητικοί λόγοι για τη διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας

Διατακτικό

Η οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, και ειδικότερα το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σ' αυτή η εθνική ρύθμιση που, όπως η επίμαχη